

Publicerad 2006-01-10 19:28 av Pona

Ibland kör man bara framåt, trots att man inte längre vet var man är på väg.

Vandringsvägar

Jag vandrar, långa och kalla vägar i insnurrade mönster jag inte ens kan se längre

Du vandrar samma vägar, med samma tappade blick som jag

Men ingen av oss stannar upp en en gång

Vi vandrar, dag och natt, med ett mål vi glömt i ett moln av snö

Om vi ändå kunde sakta in vår uppjagade stress

Stå still och våga fråga om vägen

Var är jag?

Var ska jag?

Ska du åt samma håll?

Eller ska vi än en gång skiljas, utan att ens veta varandras namn?

Jag har sett dig springa, på samma hårda stenar som jag.

Med blicken i gatan och sorgen i ditt ansikts fåror

Vi är samma själ, samma människa

Våra hjärtan bär på samma tyngd och våra kroppar gömmer samma längtan

Längtan efter en stoppskylt, på livets motorväg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pona med Poeter.se id #4557 innehar upphovsrätten